

Výročí 50 let:

Ing. Bc. Olga Kramářová

Narodila se 22. 8. 1968. V letech 1987 až 1992 studovala na Vysoké škole ekonomické v Praze, fakultě podnikohospodářské – studijní obor ekonomika zemědělství. Následně studovala v letech 1999 až 2002 Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně – bakalářské distanční studium Právní vztahy knemovitostem. Profesní činnost zahájila v roce 1986 coby referent na Krajském soudu v Hradci Králové. V resortu je zaměstnána od roku 1992, kdy nastoupila jako referent Střediska geodézie a kartografie v Ústí nad Orlicí (později Katastrální pracoviště Ústí nad Orlicí). Od roku 2005 přešla coby organizační pracovník na Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj, kde od roku 2008 vedla oddělení metodiky a kontroly. Od roku 2016 až dosud působí jako ředitelka Katastrálního pracoviště Trutnov. Ve svém volném čase se ráda věnuje cyklistice a turistice.

Výročí 60 let:

Ing. Magda Matasová

Narodila se 28. 7. 1958 ve Vsetíně. Vysokoškolské vzdělání získala při studiu na SVŠT v Bratislavě, Fakulta stavební – obor Geodézie a kartografie, v letech 1977 až 1982. V roce 1982 nastoupila na středisko Vsetín n. p. Geodézie Opava. Pracoviště měnilo název převážně v důsledku organizačních změn – od 1. 1. 1991 Krajská geodetická a kartografická správa pro Severomoravský kraj v Opavě a od 1. 1. 1993 Katastrální úřad (KÚ) ve Vsetíně, detašované pracoviště Valašské Meziříčí. Od 1. 1. 2004 byla jmenována ředitelkou Katastrálního pracoviště Valašské Meziříčí KÚ pro Zlínský kraj.

Ing. Anna Štrengerová

Narodila sa 16. 8. 1958 v Žiline. Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1982 nastúpila do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Žilina, do oddielu automatizácie. V roku 1991 prešla do Krajskej správy geodézie a kartografie v Banskej Bystrici, detašované pracovisko v Žiline, kde sa ako vedúca odborná referentka venovala tvorbe a aktualizácii vektorovej katastrálnej mapy. V tejto práci pokračovala aj od 1. 1. 1993 v Katastrálnom úrade (KÚ) v Banskej Bystrici, pracovisko Žilina. Od roku 1994 do 23. 7. 1996 pracovala v Správe katastra Žilina KÚ v Banskej Bystrici a od 24. 7. 1996 do 30. 6. 1999 v katastrálnom odbore Okresného úradu (KO OÚ) v Žiline. Od 1. 7. 1999 do 31. 12. 2001 bola vedúcou oddelenia riadenia a informatiky katastra nehnuteľností katastrálneho odboru Krajského úradu v Žiline. Vo funkcii zástupkyne prednostu a vedúcej technického odboru KÚ v Žiline pôsobila od 1. 1. 2002 do 31. 3. 2004. Funkciu prednostky KÚ v Žiline vykonávala od 1. 4. 2004 do 31. 12. 2007. Od 1. 1. 2008 do 1. 8. 2012 bola vedúcou odboru kontroly KÚ v Žiline. Od 2. 8. 2012 do 31. 12. 2012 vykonávala opäť funkciu prednostky KÚ v Žiline. Od 1. 1. 2013 je riaditeľkou Správy katastra Žilina, od 1. 10. 2013 je vedúcou KO OÚ Žilina. Má zásluhu na rozvoji

katastra nehnuteľností v Žilinskom kraji. Aktívne sa zapája do činnosti SSGK.

Ing. Miroslav Tarajčák

Narodil se 6. 9. 1958 v Domažlicích. V roce 1982 ukončil studium oboru geodézie a kartografie na VAAZ Brno. V letech 1982 až 1992 byl příslušníkem Topografické služby ČSLA, Geodetický oddíl Opava. Od roku 1992 do roku 2010 pracoval ve firmě GEOMETRA OPAVA, spol. s r. o. Od roku 2010 byl ředitelem Katastrálního pracoviště Bruntál Katastrálního úřadu (KÚ) pro Moravskoslezský kraj. Tuto funkci vykonával až do roku 2014. Od roku 2015 až dosud působí jako vedoucí oddělení obnovy katastrálního operátu technického odboru KÚ pro Moravskoslezský kraj.

Výročí 65 rokov:

Ing. Milan Gardoň

Narodil sa 17. 7. 1953 v Púchove. Po absolvovaní odboru geodézia na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Žiline v roku 1972 nastúpil do Strediska geodézie Považská Bystrica Oblastného ústavu geodézie v Bratislave (od 1. 7. 1973 oddiel evidencie nehnuteľností Geodézie, n. p., Žilina). Tu vykonával práce na údržbe evidencie nehnuteľností, reambulačné práce a vyhotovoval geometrické plány. V rokoch 1977 až 1990 vykonával funkciu technika pre pôdny fond v Jednotnom roľníckom družstve Mestečko (okres Púchov). V roku 1983 skončil popri zamestnaní štúdium odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. V rokoch 1991 až 1998 vykonával funkciu zástupcu prednostu a vedúceho oddelenia Pozemkového úradu v Považskej Bystrici a v rokoch 1999 až 2001 bol vedúcim katastrálneho odboru Okresného úradu v Púchove. Od 1. 1. 2002 je riaditeľom Správy katastra Púchov, od 1. 10. 2013 je vedúcim katastrálneho odboru okresného úradu Púchov.

Bc. Anna Hrabáčková

Narodila se 3. 9. 1953 ve Strakonici, vystudovala SPŠ zeměměřičkou v Praze v roce 1975 a v roce 2000 studijní program „Právní vztahy k nemovitostem“ na Právnické fakultě MU v Brně. V resortu pracuje od roku 1975, kdy nastoupila na Středisko geodézie (SG) Strakonice n. p. Geodézie České Budějovice. Pracovala zde do roku 1985. Po mateřské dovolené přešla v roce 1988 na SG Plzeň-jih n. p. Geodézie Plzeň, od roku 2003 do 31. 7. 2013 byla ředitelkou Katastrálního pracoviště Plzeň-jih Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj.

Ing. Pavol Krišpinský

Narodil sa 25. 9. 1953 v Košiciach. Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1976 sa venoval kartografii ako podnikový dispečer v Slovenskej kartografii, n. p., v Bratislave. Od roku 1985 pracoval ako vedúci Strediska geodézie vo Veľkom Krtiši. Od roku 1993 je konateľom firmy GEOMERKAT vo Veľkom Krtiši. Je odborníkom na práce v oblasti pozemkových úprav a registra obnovenej

evidencie pozemkov. Venuje sa tvorbe tematických máp pre orientačný beh, je podporovateľ odborných akcií v odbore geodézia a kartografia.

Doc. RNDr. Eva Mičietová, PhD.

Narodila sa 17. 7. 1953 v Trnave. V roku 1976 absolvovala štúdium odboru geografia na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského (PríF UK) v Bratislave. 1. 9. 1977 nastúpila na internú aspirantúru na Katedre fyzickej geografie PríF UK. 30. 11. 1977 získala titul RNDr. 1. 4. 1978 prešla na externú formu aspirantúry a nastúpila do Slovenského hydrometeorologického ústavu v Bratislave, Centra pre rádiolokačnú a kozmickú meteorológiu Malý Javorník. Tu v rámci širšieho projektu vypracovala programový systém komplexného digitálneho modelu georeliéfu a súčasne pracovala na kandidátskej dizertačnej práci, ktorú obhájila v roku 1985. 1. 4. 1989 prešla do Geografického ústavu Slovenskej akadémie vied v Bratislave, kde do 30. 11. 1993 pracovala ako vedecká pracovníčka a získala vedecký kvalifikačný stupeň IIa. 1. 12. 1993 na základe konkurzu nastúpila na Katedru kartografie, geoinformatiky a diaľkového prieskumu Zeme (KKGaDPZ) PríF UK. Za docentku pre odbor kartografia a geoinformatika bola vymenovaná v roku 2001 na základe habilitačnej práce. Od 1. 9. 2002 je vedúcou KKGaDPZ PríF UK. Je autorkou 95 vedeckých a odborných prác. V rámci domácich a zahraničných grantových agentúr riešila celkovo 12 projektov – v domácich agentúrach (VEGA, APVV, Úlohy výskumu a vývoja Ministerstva školstva SR) viedla 6 projektov, ďalších 6 realizovala v zahraničných agentúrach (PHARE, ESF, eContentPlus).

Výročie 70 rokov:

Doc. Ing. Ernest Bučko, PhD.

Narodil sa 20. 7. 1948 v Čake (okres Levice). Odbor geodézia a kartografia skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1972 a nastúpil (19. 6.) na pedagogickú dráhu na Katedre geodetických základov SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako asistent, od roku 1975 ako odborný asistent. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1985. V rokoch 1985 až 1987 absolvoval špecializované štúdium pedagogiky pre vysoké školy s obhajobou záverečnej práce. Za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný v roku 1994 na základe habilitačnej práce. Od 1. 2. 1994 do 31. 1. 2000 vykonával akademickú funkciu prodekana SvF pre sociálnu oblasť a rozvoj fakulty a od 1. 2. 2000 do 31. 1. 2007 akademickú funkciu prorektora STU pre správu majetku a študentské domovy a jedálne. Prednášal predmety lokálne geodetické siete a výčba v teréne z geodetických bodových polí a inžinierskej geodézie. Ako prorektor bol členom vedeckej rady STU a v rokoch 1997 až 2007 členom skúšobnej komisie Komory geodetov a kartografov. V pedagogickej a vo vedeckovýskumnej činnosti sa zamerával na mikroprocesorovú meraciu techniku a jej využitie v geodézii. Je spoluautorom 2 dočasných vysokoškolských učebníc (skript). Ďalej ako autor a spoluautor publikoval takmer 40 vedeckých a odborných prác, z toho 10

v zahraničí. Referoval na domácich a medzinárodných konferenciách a sympóziách. Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapájal do riešenia výskumných úloh. Bol zodpovedným riešiteľom 2 grantových projektov a spoluriešiteľom 15 výskumných úloh. Úspešne spolupracoval s geodetickou a s geologickou praxou. V rokoch 1985 až 2007 vykonával konzultačnú činnosť pre geodetické pracoviská inorezortných organizácií v oblasti testovania elektronických diaľkomerov. Od 1. 9. 2012 je riaditeľom Centra akademického športu STU.

Prof. Ing. Štefan Sokol, PhD.

Narodil sa 11. 9. 1948 v Šambrone (okres Stará Ľubovňa). Po absolvovaní odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1973 s vyznamenaním nastúpil ako interný aspirant na Katedru geodézie (KG) SvF SVŠT. V roku 1976 prešiel na pedagogické miesto KG SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako asistent, neskôr odborný asistent pre predmet geodézia. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1978, za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný na základe habilitačnej práce 1. 6. 1983 a za profesora 1. 4. 2004. Prednáša predmet geodézia pre odbor geodézia a kartografia a predmet geodézia v stavebníctve pre odbor inžinierske konštrukcie a dopravné stavby. Od 1. 2. 2000 do roku 2011 vykonával funkciu vedúceho KG SvF STU. Vo vedeckovýskumnej činnosti sa orientuje najmä na analýzu meracích metód a vplyv prostredia na trigonometrické meranie výšok a jeho elimináciu. Je autorom 1 monografie, autorom a spoluautorom 10 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), 7 vedeckých projektov, 140 odborných a vedeckých prác a spoluriešiteľom 11 výskumných úloh. Referuje na domácich a zahraničných konferenciách, seminároch a sympóziách. Je školiteľom doktorandov. V rokoch 1996 až 2000 bol členom akademického senátu SvF STU. Je členom odborných komisií pre viaceré študijné programy – na Fakulte baníctva, ekológie, riadenia a geotechnológií (FBERG) Technickej univerzity (TU) v Košiciach, na Lesníckej fakulte TU vo Zvolene, na Hornicko-geologickej fakulte Vysokého školy báňskej (VŠB)-TU Ostrava a na Fakulte stavební Vysokého učení technického v Brne. Jeho pedagogická a vedecká činnosť bola ocenená Pamätnou medailou prof. Gála (SvF STU – 2008), Zlatou medailou (FBERG TU v Košiciach – 2008), Medailou akademika Čechuru (VŠB-TU Ostrava 2010) a Pamätnou zlatou medailou k 60. výročiu založenia FBERG TU v Košiciach (2011).

Výročie 75 rokov:

Mgr. Ing. Mária Brodňanová

Narodila sa 16. 7. 1943 v Spišskej Novej Vsi. Po skončení zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1966 nastúpila do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline, kde pracovala na úseku evidencie nehnuteľností. Od 1. 1. 1968, ako pracovníčka Oblastného ústavu geodézie v Bratislave, pôsobila vo funkcii vedúcej oddielu konštrukcie Strediska geodézie v Kysuckom Novom Meste. Od 1. 7. 1973 do 31. 12. 1974 pracovala ako vedúca oddelenia na zadávanie prác Krajskej

správy geodézie a kartografie (KSGK) v Banskej Bystrici, pracovisko Žilina. 1. 1. 1975 přešla do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Žilina, kde na ekonomickom úseku přešla viacerými funkciami až po ekonomickú námestníčku riaditeľa. V roku 1982 popri zamestnaní skončila štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Od 1. 1. 1991 do 31. 12. 1992 pracovala v KSGK Banská Bystrica, pracovisko Žilina, ako vedúca ekonomicko-správneho oddelenia. V tejto funkcii pokračovala, od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996, aj v Katastrálnom úrade v Banskej Bystrici, pracovisko Žilina. Od 24. 7. 1996 do 31. 12. 2007 pôsobila vo funkcii vedúcej ekonomického odboru Katastrálneho ústavu v Žiline. V rámci znížovania počtu zamestnancov a zrušenia Katastrálneho ústavu přešla 1. 1. 2008 do 29. 2. 2008 Geodetického a kartografického ústavu Bratislava. Do odchodu odišla 1. 3. 2008.

Doc. Ing. Jaromír Procházka, CSc.

Narodil se 29. 9. 1943 v Praze. Roku 1961 maturoval na Střední průmyslové škole zeměměřické, roku 1966 ukončil studium oboru geodézie a kartografie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze. Po absolvování nastoupil na středisko Inženýrské geodézie Ústavu geodézie a kartografie Praha, později Geodézie Praha, n. p. Po dobu prezenční vojenské služby byl geometrem ve Vojenském újezdním úřadě v Karlových Varech. Po návratu do civilu zastával mj. funkci odpovědného geodeta investora na výstavbě televizního komplexu na Kavčích horách. Od září roku 1973 byl přeřazen ke středisku Metro, v prosinci téhož roku nastoupil na katedru speciální geodézie FSv. V roce 1982 obhájil kandidátskou disertační práci „Netradiční vytýčovací sítě“, habilitoval se roku 2003. Pracuje v oboru inženýrské geodézie, vede přednášky tohoto zaměření. Je spoluautorem několika skript inženýrské a stavební geodézie, publikuje na stránkách odborného tisku i na konferencích. Spolu s doc. O. Vosikou a doc. M. Švecem se účastnil několika expedicí Egyptologického ústavu UK. Od roku 1977 byl vědeckým tajemníkem OS 1701 – inženýrská geodézie při Českém výboru tehdejší Společnosti geodézie a kartografie ČSVTS, od roku 1988 je jejím předsedou, dnes v rámci Českého svazu geodetů a kartografů (ČSGK). V této funkci působil jako člen a předseda přípravných výborů či tematických komisí řady konferencí a seminářů. V letech 1998 až 2009 byl členem Rady ČSGK. Od roku 1990 do roku 2008 zastával funkci vedoucího katedry speciální geodézie FSv ČVUT v Praze, po té se stal zástupcem vedoucího katedry. Je členem komisí státních závěrečných zkoušek na ČVUT v Praze, VUT v Brně, a TU-VŠB v Ostravě. Osobní zpráva v GaKO, 2018, č. 9, s. 211.

Výročí 80 let:

Ing. Bohumil Houška

Narodil se 14. 7. 1938 v Užhorodu (dnes Ukrajina). Po ukončení studia geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze v roce 1961 nastoupil na tehdejší Středisko geodézie (SG) v Děčíně jako technik, později pracoval jako vedoucí oddílu geometrických plánů. K 1. 1. 1976 byl jmenován do funkce vedoucího SG v Děčíně. Funkci

ředitele, od roku 1993 Katastrálního úřadu v Děčíně, vykonával nepřetržitě až do odchodu do důchodu 1. 2. 1999.

Ing. Ján Tomaškin

Narodil sa 20. 9. 1938 v Příbelciach (okres Velký Krtíš). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1961 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline (od 1. 1. 1968 Oblasťný ústav geodézie v Bratislave), Stredisko geodézie v Banskej Bystrici. Tu pracoval v oblasti evidencie nehnuteľností (EN), najprv ako vedúci rajónu a od 1. 10. 1970 ako vedúci Strediska geodézie. V roku 1973 prešiel do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Žilina, kde do 31. 12. 1985 vykonával funkciu vedúceho prevádzky EN. Od 1. 1. 1986 do 31. 12. 1990 pôsobil ako zástupca vedúceho prevádzky EN, vedúci útvaru riadenia výroby, špecialista EN a vedúci technolog. Ako uznávaný odborník v EN spolupracoval na tvorbe technických predpisov z tejto oblasti. Od 1. 1. 1991 do 31. 12. 1992 pracoval v Krajskej správe geodézie a kartografie v Banskej Bystrici ako vedúci odboru dohľadu a kontroly. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bol riaditeľom odboru katastra Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici. V dobe od 24. 7. 1996 do 31. 12. 2001 vykonával funkciu vedúceho oddelenia riadenia a metodiky katastrálneho odboru Krajského úradu v Banskej Bystrici. Od 1. 1. 2002 do 30. 9. 2002 bol zástupcom prednostu a vedúcim technického odboru Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici. Do odchodu odišiel 1. 10. 2002.

Výročí 85 let:

Ing. Zikmund Jeřowicz

Narodil se 19. 8. 1933. Maturoval na gymnáziu v Orlové (1952), studium zeměměřictví absolvoval na Vojenské akademii v Brně (1957) a postgraduální studium na Fakultě stavební ČVUT v Praze (1975). Před vstupem do resortu tehdejšího Českého úřadu geodetického a kartografického (ČÚGK) pracoval jako odpovědný geodet u n. p. Železářny a drátovny v Bohumíně. Od roku 1975 až do odchodu do důchodu 31. 8. 1993 byl vedoucím Střediska geodézie, později ředitelem Katastrálního úřadu, v Karvině. Od té doby se věnuje podnikání v oblasti zeměměřictví. Za svou odbornou činnost byl oceněn m. j. odznakem „Nejlepší pracovník resortu ČÚGK“ (1972).

Ing. Jaromír Karnold

Narodil se 10. 7. 1933 v Plzni. Po ukončení studia na ČVUT v Praze v roce 1957 nastoupil do Oblasťního ústavu geodézie a kartografie v Praze. Od té doby zůstal věrný hlavnímu městu i resortu, kde prošel řadou funkcí, ve kterých vždy prokazoval vysokou odbornou úroveň a dobré organizační schopnosti. V letech 1978 až 1990 byl ředitelem bývalé Geodetické a kartografické správy pro Středočeský kraj a pro hl. m. Prahu. V letech 1968, 1975 a 1978 pracoval v Kubánském institutu geodézie a kartografie ve funkci poradce vedoucího Kubánské geodetické služby a vedoucího čs. skupiny expertů. Zasloužil se o rozvoj a zkvalitnění geodetických a kartografických prací

v pražské aglomeraci. V roce 1973 mu byl udělen odznak „Nejlepší pracovník rezortu ČÚGK“ a v roce 1985 „Budovatel metra“.

Ing. Miroslav Šimeček

Narodil se 19. 7. 1933. Je absolventem oboru geodézie na Střední průmyslové škole stavební v Brně (1955) a zeměměřického inženýrství na Fakultě stavební ČVUT v Praze (1965). Po nástupu do Ústavu geodézie a kartografie, později Geodézie, n. p., v Opavě úspěšně prošel různými funkcemi: od vedoucího oddělení technickohospodářského mapování, provozu mapování a reprodukce až k vedoucímu Střediska geodézie Opava, kterou zastával v letech 1974 až 1981. Od roku 1981 až do konce roku 1992 byl technickým náměstkem ředitele bývalého n. p. Geodézie Opava. Dále se pak věnoval podnikání v oblasti zeměměřických prací. Významná byla i jeho činnost v ČSVTS. Za svou aktivitu byl oceněn rezortními vyznamenáními Ministerstva národní obrany (1956) a ČÚGK (1978).

Ing. Helena Šovanová

Narodila sa 23. 9. 1933 v Szegede (Maďarská republika). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1957 nastúpila do Geodetického ústavu v Bratislave, do oddielu fotogrametrie. Fotogrametrii venovala väčšinu svojho pracovného života. Po reorganizáciách v rezorte geodézie a kartografie pracovala v Bratislave, a to: v Ústave geodézie a kartografie (1966 a 1967), v Inžinierskej geodézii, n. p., (1968 až 1972) a od 1. 1. 1973 do roku 1991, v Geodézii, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.). V uvedených organizáciách vykonávala práce mapovanie, meranie a vyhodnocovanie staviteľských pamiatok metódou pozemnej fotogrametrie. V rokoch 1983 až 1989 vykonávala funkciu vedúcej oddielu fotogrametrie. Od 1. 1. 1995 do 31. 12. 2002 pracovala ako dôchodkyňa v oddelení fotogrametrie Geodetického a kartografického ústavu Bratislava. Tu sa ako samostatná geodetka venovala fotogrametrickému vyhodnocovaniu tvorby digitálnych máp strednej mierky. Do dôchodku odišla v roku 1991.

Výročie 90 rokov:

Ing. Ján Sokolík

Narodil sa 19. 7. 1923 v Trenčíne. Zememeračské inžinierstvo absolvoval na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1946 a nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymierania v Trenčíne. V roku 1950 prišiel do Bratislavy. Pracoval v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave, v Správe geodézie a kartografie na Slovensku (vedúci oddelenia novej techniky), v Ústave geodézie a kartografie (vedúci prevádzky), v Inžinierskej geodézii, n. p., (technicko-výrobný riaditeľ) a od 1. 1. 1973 do 31. 10. 1989, ako výrobný námestník riaditeľa Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.). Má zásluhu na realizácii úlohy dobudovania mapového fondu máp veľkých mierok na Slovensku a na vytvorení špecializovaných pracovísk pre aerotrianguláciu a mikrofílm. V rokoch

1968 a 1969 pôsobil ako expert Organizácie spojených národov v Srí Lanke (Cejlón). Nemožno nespomenúť jeho aktívnu činnosť vo vedecko-technickej spoločnosti. Je nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 11. 1989.

Blahoželáme!

Z ďalších výročí pripomíname:

Ing. Zdeněk Bervida

Narodil se 21. 8. 1928 v obci Chotoviny (okres Tábor). Po studiích na ČVUT v Praze pôsobil krátke v Českých Budějovicích v n. p. Geometra, odkud přešel v roce 1954 do rezortu nynějšího Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, kde působil jako zástupce vedoucího Střediska geodézie v Táboře až do předčasného odchodu do důchodu v roce 1974. Jeho práce byla oceněna rezortním vyznamenáním. Zemřel 9. 10. 2008.

RNDr. Ing. Juraj Bolf, CSc.

Narodil sa 23. 7. 1923 v Badíne (okres Banská Bystrica). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva (FSZI) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1952 nastúpil ako asistent na Katedru geodetických základov a mapovania FSZI SVŠT. Tu spolupracoval na návrhu konštrukcie pasážnika, ktorý bol v roku 1953 aj realizovaný. Po založení Slovenskej akadémie vied (SAV) v roku 1953 prešiel do Ústavu teórie merania SAV (neskôr Ústav merania a meracej techniky a Ústav merania), kde pôsobil až do roku 1990. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1959, v roku 1960 skončil štúdium fyziky na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a v roku 1962 získal titul RNDr. Bol spoluzakladateľom Laboratória meracích prístrojov SAV a tvorcom vedného odboru „Meracia technika“. Ako autor a spoluautor publikoval viac ako 100 vedeckých a populárno-vedeckých prác a 3 odborné knihy. Veľmi cenné vedecké úspechy dosiahol v oblasti biofyziky, čím sa stal známym odborníkom nielen doma, ale aj v zahraničí. Pre geodéziu v oblasti merania a meracej techniky vyvinul s kolektívmi Ústavu merania SAV a Katedry geodézie Stavebnej fakulty SVŠT v Bratislave nové hydrostatické a pendametrické prístroje, ktoré našli uplatnenie na betónových priehradách, v priemyselných závodoch a v jadrových elektrárnach. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel v roku 1990. Zomrel 9. 5. 2004 v Bratislave.

Ing. Ondrej Botto

Narodil sa 4. 8. 1913 vo Vrbovcích nad Rimavou, dnes časť obce Veľké Teriakovce (okres Rimavská Sobota). Zememeračské inžinierstvo skončil v roku 1938 na Českom vysokom učení technickom v Prahe. V roku 1940 nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymierania v Martine. Od roku 1942 pracoval v Bratislave. Najskôr pôsobil v Triangulačnej kancelárii Generálneho finančného riaditeľstva, kde bol poverený vedením prác na budovaní polohovej geodetickej siete. Popri týchto prácach pôsobil v rokoch 1945 až 1947 ako hono-

rovaný docent a prednosta Ústavu vyššej geodézie na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave. Od roku 1950 pracoval v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave, v Geodetickom ústave, v Kar-tografickom a geodetickom fonde a v Geodetickom ústave, n. p., kde prešiel rôznymi funkciami až po námestníka riaditeľa. Bol uznávaným zlepšovateľom a racionalizátorom geodetických prác. Zaslúžil sa o vybudovanie a všestranný rozvoj polohovej siete na Slovensku. Tiež mal zásluhy na zavádzaní nových činností (automatizácia geodetických prác a gravimetria) v rezorte Slovenského úradu geodézie a kartografie. Veľmi aktívne pôsobil v mnohých odborných komisiách. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 5. 1980. Zomrel 23. 8. 1991 v Bratislave.

Oswald G. Coradi

Narodil se 8. 7. 1883 ve švýcarském Zurichu, budovateľ světoznámé firmy Coradi, založené jeho otcem. Postupem doby moderní závod vyráběl na vysoké technické úrovni přesné planimetrie, koordinatografy a jiná zařízení doplněná moderní automatizační technikou a elektronikou. Zemřel 8. 11. 1950.

Ing. Ladislav Čaniga

Narodil sa 14. 7. 1933 v Prahe (Česká republika). Štúdium zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave skončil v roku 1957 a začal pracovať v Kartografickom a reprodukčnom ústave v Modre-Harmónii, kde pôsobil až do roku 1983. Začínal ako revízor máp a technický redaktor. V rokoch 1958 až 1960 bol vedúcim kartografického oddielu a potom do roku 1968 vedúcim kartografickej prevádzky. V roku 1969 bol vedúcim kontrolného útvaru a v rokoch 1970 až 1972 technicko-výrobný námestník riaditeľa. Do roku 1983 zastával funkciu vedúceho oddelenia organizácie a riadenia výroby. V rokoch 1972 až 1975 absolvoval prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézie a kartografia na SvF SVŠT. Popri riadiacich, kontrolných a organizátorských povinnostiach sa v rámci odbornej činnosti venoval, napr. otázkam možností racionálneho pokreslovania transparentných fólií, využívania termoplastických fólií na výrobu reliéfnych máp a glóbusov, možnosti potlačania cellastiku k výrobe veľkorozmerových nástenných školských máp a pod. V závere svojej aktívnej činnosti pred odchodom do dôchodku pracoval na rektoráte SVŠT. Zomrel 2. 1. 2016.

Ing. Václav Doležal

Narodil se 19. 9. 1928 v Bratislavě (Slovenská republika). Po absolvování zeměměřického studia na ČVUT v Praze nastoupil do n. p. Geometra. Od 1. 4. 1954 působil v resortu dřívějšího Českého úřadu geodetického a kartografického. Jako zástupce vedoucího Střediska geodézie v Táboře až do 10. 4. 1989. Poté odešel do důchodu a byl činný v soukromé sféře. Jeho veřejná činnost se týkala zejména práce v ČSVTS a byla vždy vysoce hodnocena. Zemřel v roce 2017.

Ing. Jan Dubový

Narodil se 11. 8. 1913. Po studiích pracoval v měřické službě města

Ostravy. Jeho bohatá praxe v zeměměřických pracích v prostředí rozvíjejícího se průmyslového města byla výborným předpokladem pro odpovědnou práci vedoucího Střediska geodézie v Ostravě. Jeho práce byla oceněna mnoha čestnými uznáními a vyznamenáními. Zemřel 4. 3. 1982 v Ostravě.

Ing. Karel Dvořák

Narodil se 8. 9. 1913. Po studiích zeměměřického inženýrství na ČVUT v Praze nastoupil v roce 1938 do katastrálního měřického úřadu v Benešově, v roce 1940 přešel do Triangulační kanceláře ministerstva financí a později do Reprodukčního ústavu ministerstva financí a po jeho reorganizaci do Státního zeměpisného a kartografického ústavu. Po soustředění zeměměřické služby byl roku 1954 jmenován hlavním inženýrem nově zřízeného Kartografického a reprodukčního ústavu. Zasloužil se významně o rozvoj kartografické tvorby v tomto ústavu. V roce 1970 se stal ředitelem technického odboru ČÚGK. Bohatá byla jeho činnost pedagogická jako externího přednášejícího na směru geodézie a kartografie stavební fakulty ČVUT a na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze (SPŠZ). Zpracoval řadu přednášek a skript a byl spoluautorem učebnice Kartografie pro SPŠZ. V letech 1974 a 1975 zastával funkci vedoucího redaktora časopisu GaK0, členem redakční rady byl v letech 1955 až 1973. Neméně bohatá byla i jeho veřejná činnost v ČSVTS. Zemřel 8. 9. 1993.

Ing. Jozef Farkašovský

Narodil sa 20. 9. 1923 v Jamníku (okres Spišská Nová Ves). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1946 nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymeriavania v Martine, kde pôsobil do 30. 9. 1948. Od roku 1950 pracoval v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave a v Geodetickom ústave (GÚ – vedúci oddelenia technickej kontroly) v Bratislave. V rokoch 1960 až 1967 pracoval v Ústave geodézie a kartografie (vedúci Strediska geodézie, vedúci technicko-ekonomickej prípravy výroby, zástupca riaditeľa). Od 1. 1. 1968 pôsobil ako vedúci závodu Inžinierskej geodézie, n. p., Bratislava. Od roku 1972 bol námestníkom riaditeľa GÚ, a od 1. 1. 1973 do 31. 12. 1987 bol riaditeľom GÚ, n. p. V tejto funkcii venoval veľkú pozornosť rozvoju nových druhov činností. Od 1. 1. 1988 do 30. 9. 1988 pracoval ako vedúci odborno-technický pracovník útvaru hlavného geodeta rýchlodráhy GÚ, n. p. Je spoluautorom známej geodetickej príručky „GEO – TOPO“, ktorá vyšla v dvoch vydaniach. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 10. 1988. Zomrel 2. 2. 2008 v Bratislave.

Ing. Jozef Hagara, PhD.

Narodil sa 7. 7. 1923 v Riečke (okres Banská Bystrica). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1947 nastúpil do Fotogrametrického ústavu pre Slovensko v Bratislave. Neskôr pracoval v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave, v Geodetickom

ústave, v Ústave geodézie a kartografie, v Inžinierskej geodézii, n. p., a od 1. 1. 1973 do 30. 4. 1988 v Geodézii, n. p., ako vedúci prevádzky fotogrametrie. V rokoch 1967 až 1969 absolvoval štúdium pre experimentálnu činnosť v zahraničí na Spoločenskovednej fakulte Univerzity 17. listopadu v Prahe. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1972. Mal zásluhy na zavedení metódy blokovej analytickej aerotriangulácie do praxe a na racionalizácii tvorby máp veľkých a stredných mierok metódou fotogrametrie. Záslužná bola jeho činnosť aj v Komitete pre fotogrametriu a diaľkový prieskum Zeme. Viac rokov pôsobil na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Bratislave. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 14. 10. 1987. Zomrel 16. 11. 2004 v Bratislave.

Ing. Pavel Hazucha

Narodil sa 17. 7. 1923 v Kokave nad Rimavicou (okres Poltár). Do štátnej zememeračskej služby nastúpil v roku 1945. Pôsobil v Bratislave, a to: vo Fotogrametrickom ústave pre Slovensko, v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave, v Geodetickom ústave, v Kartografickom a geodetickom fonde a opäť v Geodetickom ústave. V priebehu pôsobnosti na týchto ústavoch prešiel od technika cez pracovníka kontrolného útvaru po vedúceho personálneho útvaru. Popri zamestnaní skončil v roku 1959 Strednú priemyselnú školu stavebnú a zememeračskú v Košiciach a v roku 1968 Vysokú školu ekonomickú v Bratislave. V roku 1971 prešiel do Slovenskej správy geodézie a kartografie (od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie) ako vedúci odborný referent ekonomického odboru. 1. 5. 1972 bol vymenovaný za vedúceho ekonomického odboru a od 1. 7. 1978 za jeho riaditeľa. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Zomrel 5. 3. 1979 v Hradci Králové (Česká republika), pochovaný je v Bratislave.

Ing. František Kraus

Narodil sa 18. 7. 1913 v Rakousku. Bývalý vedúci Strediska geodézie Praha-mesto. Za války v letech 1941 až 1945 bol väznen v nacistických koncentračných táboch, zemrel 9. 9. 1994 v Praze.

Ing. Miloslav Macák

Narodil sa 7. 9. 1908. Bývalý vedúci odboru Ústrednej správy geodézie a kartografie v letech 1954 až 1961. Zemrel 2. 6. 1997 v Praze.

Tomáš Ľudovít Mikovíni

Narodil sa 21. 12. 1733 v Bratislave, syn Samuela Mikovíniho (1686 – 23. 3. 1750). Študoval na Banskej škole v Banskej Štiavnici. Potom pracoval v Banskej Štiavnici ako banský inžinier a bol autorom niekoľkých banských máp. Neskôr prešiel do služieb armády, kde dosiahol hodnosť generálmajora. V pozostalosti zanechal rukopisy plánov banskoštiavnických šacht, štôlní a revíru. Zomrel 6. 11. 1792 v Prahe.

Ing. Jan Mošna, CSc.

Narodil sa 1. 7. 1913. Vedecký pracovník Ústavu pro výzkum rud v Praze vystudoval na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze zeměměřické inženýrství. Prošel řadou pracovišť, ze kterých si při

nesl bohaté zkušenosti, které pak uplatnil při své vědecké práci v odboru speciálních geologických prací. Externě působil jako přednášející na směru geodézie a kartografie Fakulty stavební ČVUT v Praze. Jeho publikační činnost byla velmi bohatá, nejen v našich, ale i v zahraničních časopisech. Zemřel 29. 9. 1981.

Ing. Oldřich Mrázek

Narodil se 6. 8. 1908 v Boskovicích (okres Blansko). V aktivní službě vedoucí provozu v Ústavu geodézie a kartografie v Opavě. Po absolvování studia pracoval od roku 1933 u katastrálního měřického úřadu v Trnavě, Bratislavě, Boskovicích a od roku 1945 v Bílovci, zde jako vedoucí tehdejšího Okresního měřického střediska, pozdějšího Střediska geodézie. Jeho práce byla oceněna rezortními vyznamenaními. Zemřel v roce 1988.

Ing. Rudolf Novák

Narodil se 21. 9. 1913 v Praze. Vystudoval zeměměřické inženýrství na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze a nastoupil do katastrálního měřické služby v Trenčíně. Od roku 1939 pracoval u nového měření hl. m. Prahy, odkud v roce 1949 přešel do zeměměřického oddělení Krajského národního výboru v Praze. V roce 1952 přešel do Státního projektového ústavu pro výstavbu rudných dolů Rudný projekt, později Interprojekt. Zde uplatnil své odborné zkušenosti a organizační schopnosti, stal se vedoucím projektového odboru a v této funkci řídil četné geodetické a projektové práce v oboru hornictví a hutnictví. Je nositelem hornického vyznamenaní „Za věrnost“.

Prof. Ing. Miloš Pick, DrSc.

Narodil se 1. 9. 1923 v obci Luže (okres Chrudim). Významný světový a český geodet a geofyzik, dřívější ředitel Geofyzikálního ústavu (GU) ČSAV (1960 až 1970). V letech 1934 až 1942 studoval na reálném gymnasiu v Praze-Smíchově. V roce 1950 ukončil studium zeměměřického inženýrství na ČVUT a nastoupil do bývalého Státního ústavu pro geofyziku, pozdějšího GU. V letech 1951 až 1953 vedl oddělení matematické kartografie Vojenského topografického ústavu Dobruška. Poté pracoval v gravimetrickém oddělení Geofyzikálního ústavu ČSAV. Věnoval se problematice československých geodetických základů (např. transformace čs. trigonometrické sítě z Besselova na Krasovského elipsoid), podílel se na definování systému Bouguerových tíhových anomálií. V rámci mezinárodní vědecké spolupráce řešil problémy kalibrace přesných gravimetrů a zvyšování přesnosti tíhových měření. V roce 1959 obhájil kandidátskou disertační práci na téma „Převod čs. trigonometrické sítě na elipsoid Krasovského“ a v roce 1963 získal hodnost doktora věd po obhajobě disertace „Teorie tíhového pole“. Dále byl předsedou Národního komitétu geodetického a geofyzikálního, místopředsedou Vědeckého kolegia astronomie, geofyziky, geodézie a meteorologie SAV a členem mezinárodních vědeckých organizací. Je autorem cca 180 původních vědeckých pojednání. Zvláště vysoce jsou mezinárodně cenné jeho původní práce v oboru fyzikální geodézie, které významnou měrou přispěly k dobrému jménu, kterému se česká geodézie ve světě těší. Jeho jméno jako světového vědce je uvedeno v publikaci

„Marquis Who is Who in the World“ a v „International Biographical Centre Cambridge Who is Who of Intellectuals“. Byl i vynikajícím pedagogem – profesorem byl jmenován v roce 1994 na základě inaugurační přednášky „Problémy moderní geodézie“. Zemřel 21. 3. 2007.

PHDr. Dr. Ing. h. c. Carl Pulfrich

Narodil se 24. 9. 1858 v Burscheidu u Düsseldorfu (Německo). Zakladatel moderní stereofotogrammetrie, profesor a vědecký spolupracovník závodů Carl Zeiss v Jeně. Jeho vynález stereokomparátoru v roce 1901 umožnil přesné proměřování měřických snímků s využitím stereoskopického principu. Zasloužil se o řadu teoretických a konstrukčních řešení v oboru stereofotogrammetrie. Zemřel 12. 8. 1927 v Ostseebad Timmendorferstrand (Německo).

Ing. Oldřich Ryšavý

Narodil se 3. 7. 1908 v Brně. Po zeměměřických studiích na České vysoké škole technické v Brně byl nejprve výkonným geodetem u Zemského výboru v Brně, potom od roku 1933 u měřického oddělení stavebního úřadu města Brna. V roce 1954 přešel na střední průmyslovou školu stavební – obor geodézie jako středoškolský profesor geodetických předmětů. Jako učební pomůcku pro žáky vydal Zeměměřické rýsování a kreslení. Do důchodu odešel v roce 1970. Zemřel 23. 2. 1981 v Brně.

Prof. Ing. Dr. Augustin Semerád

Narodil se 27. 8. 1878 v Kutné Hoře. Profesor nižší a vyšší geodézie na České vysoké škole technické v Brně, kde působil od roku 1906. Byl čelným a uznávaným představitelem české geodetické vědy a zabýval se zejména fotogrammetrií. V roce 1913 byl spoluzakladatelem a prvním redaktorem našeho prvního odborného českého časopisu Zeměměřický věstník, na nějž navazuje GaKO. Bohatá byla jeho publikační činnost v našich i zahraničních časopisech, po čtyři desetiletí se účastnil na mnoha mezinárodních kongresech. Jeho celoživotní dílo bylo mnohokrát popsáno jak v našich, tak i v zahraničních odborných časopisech. Zemřel 28. 5. 1962 v Praze.

Ing. Jiří Skalák

Narodil se 20. 9. 1913 v Bechyni (okres Tábor). Vystudoval zeměměřické inženýrství na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze. Po prezenční vojenské službě nastoupil do civilní kanceláře, kde pracoval až do roku 1941. Odtud přešel do triangulačního oddělení Zeměměřického úřadu. Po skončení války pracoval u osidlovací komise ministerstva zemědělství a v roce 1949 byl povolán zpět do Státního zeměpisného a kartografického ústavu, později Geodetického a topografického ústavu, kde dále pracoval jako výkonný triangulátor. Zúčastnil se triangulačních prací v Albánii v letech 1956 a 1957. V roce 1958 odešel do Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Českých Budějovicích, kde po několika vedoucích funkcích mu bylo svěřeno vedení Střediska geodézie v Táboře v roce 1960. Jeho práce byla oceněna státními i rezortními vyznamenáními. Zemřel 2. 5. 1998 v Chýnově (okres Tábor).

Ing. Karel Spížek

Narodil se 3. 9. 1908. Dlouholetý vedoucí pracovník – do roku 1983 – Oblastního ústavu geodézie a kartografie Praha, pozdější Geodézie Praha. Působil v Krajském výboru ČSVTS v Brně, později v Ústředním výboru, kde byl předsedou odborné skupiny evidence nemovitostí. Zemřel 4. 1. 2002 v Praze.

Ing. Viktor Syrovátka

Narodil se 23. 8. 1908. V aktivní službě působil od roku 1954 u Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Brně jako vedoucí provozu, potom jako ekonomický náměstek ředitele a hlavní ekonom Ústavu geodézie a kartografie v Brně (1958 až 1971). Předtím pracoval v katastrální měřické službě u katastrálního měřického úřadu – oddělení nového měření v Brně (1929 až 1940), u Zemského finančního ředitelství v Brně jako dohlédací orgán (1940 až 1949), na Krajském národním výboru v Olomouci jako vedoucí zeměměřického oddělení (1949), potom na ústředním národním výboru – měřické oddělení v Brně (1950 až 1954). Za dlouholetou záslužnou činnost v resortu geodézie a kartografie byl oceněn čestným uznáním. Na odpočinku od roku 1971 žil v Brně, kde také 8. 2. 1995 zemřel.

Ing. Vladimír Šváb

Narodil se 22. 7. 1908. Po celou dobu své praktické činnosti pracoval v resortu geodézie a kartografie. Po studiích na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze nastoupil ke katastrální měřické službě na Slovensko, od roku 1939 prošel řadou pracovišť – v Plzni, v Praze, v Pelhřimově, v Soběslavi a v Domažlicích. Po skončení II. sv. války se účastnil osidlovacích prací, vedl zeměměřické oddělení Krajského národního výboru. Od roku 1954 pracoval v Oblastním ústavu geodézie a kartografie v Plzni ve vedoucích funkcích až po funkci technického náměstka ředitele. V roce 1964 přešel do Prahy na centrální orgán a v roce 1967 do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického v Praze. Jako expert byl v roce 1968 vyslán do Konga. Zemřel 29. 6. 1982 v Praze.

Ing. Alfréd Technik

Narodil se 6. 8. 1913 ve Smržovce (okres Jablonec nad Nisou). Po maturitě na turnovské reálce v roce 1934 studoval zeměměřické inženýrství na ČVUT v Praze. Již za dob studia zahájil svoji literární činnost. Od roku 1937 pracoval externě v Čs. rozhlasu, po uzavření vysokých škol, jako rozhlasový reportér. Za ilegální činnost ve II. odboji byl vyznamenán vojenskou medailí I. stupně a medailí Za boj o rozhlas. V roce 1952 jako vedoucí technického odboru bývalého Spojprojektu založil geodetické oddělení. V roce 1968 přešel jako tiskový tajemník na ministerstvo spojů a současně externě spolupracoval s tehdejší fakultou sociálních věd a publicistiky University Karlovy (UK). Roku 1972 se na ní stal odborným asistentem a v roce 1974 byl jmenován profesorem UK, zastával funkci proděkana. Zemřel 17. 12. 1986.

Ing. Vladimír Typolt

Narodil se 25. 9. 1928 v Nesuchyni (okres Rakovník). Vystudoval obor geodézie a kartografie na vysoké škole speciálních nauk ČVUT

v Praze. Do resortu nastoupil roku 1951, prošel různými odděleními a funkcemi. Jako expert působil při geodetických měřeních v Albánii, Africe, Iráku a Sýrii. Byl vedoucím oddělení výpočetních prací odboru triangulace v Zeměměřickém úřadu. Jeho činnost vždy byla vysoce hodnocena, jak po stránce odborné, tak i společenské. Do důchodu odešel v roce 1994, aktivně pracoval v odboru triangulace až do konce února 2003. Zemřel v Praze 1. 1. 2009.

PhDr. Miloslav Valouch

Narodil se 20. 8. 1878 v Lazích (okres Olomouc). Profesor matematiky a fyziky a ředitel Jednoty matematiků a fyziků československých v Praze. V historii geodézie a matematiky je (kromě jiné bohaté publikační a spolkové činnosti) znám jako autor Sedmimístných logaritmů čísel (1932, 1950) a Pětimístných tabulek logaritmickotrigonometrických, které byly doplněny účelovými tabulkami geodetickými, katastrálními, fyzikálními a astronomickými. Vyšly v letech 1926 až 1950 v mnoha vydáních. Zemřel 11. 6. 1952 v Praze.

Ing. Miloslav Vaňous

Narodil se 21. 8. 1933 v Praze. Po absolvování Fakulty zeměměřické pracoval v letech 1957 až 1959 v Agroprojektu Praha v ateliéru doc. Němečka. V roce 1959 přešel na vysokou školu, kde se zabýval otázkami ochrany půdního fondu. Z tohoto oboru jsou též jeho literární práce. Později se stal odborným asistentem katedry geodézie a pozemkových úprav Fakulty stavební ČVUT v Praze. Jeho pedagogická práce byla roku 1994 odměněna medailí ČVUT II. stupně. Zemřel 16. 5. 2016.

Ing. Alois Veselý

Narodil se 28. 8. 1908 v Dalešicích (okres Třebíč). Jako výkonný geodet působil nejprve v katastrální měřické službě na Slovensku a na Moravě, potom (v letech 1951 až 1960) byl odborným asistentem na Vysokém učení technickém v Brně (katedra geodézie prof. Štvána) a dále vedoucím střediska geodézie v Moravském Krumlově (do roku 1969). V důchodu provádl brigádnicky speciální geodetické práce při budování vodního díla Dalešice. Zemřel dne 3. 6. 1981 v Dalešicích.

Ing. Julius Závisták

Narodil se 6. 8. 1913 v Ostravě. Od roku 1937 prodělal novoměřickou praxi v katastrální službě v Užhorodě, Chustu a Ostravě, potom v družstvu Geoplan a v n. p. Geometra v Opavě, zde od roku 1953 jako technický náměstek ředitele krajské pobočky. Od roku 1955 byl vedoucím provozu speciálních prací u Geodézie, n. p., Opava. V podniku Geodézie byl předsedou závodní pobočky ČSVTS. Resortně byla jeho práce ohodnocena několika uznáními. Zemřel dne 11. 12. 1979 v Opavě.

1733 – Samuel Mikovíni (1686 – 23. 3. 1750) zvolil **bratislavský poludník za nultý** (začiatkový) pri tvorbe viacerých máp, najmä máp uhorských stolíc (Bratislavskej, Mošovskej a ďalších). Poludník prechádzal cez severovýchodnú vežu Bratislavského hradu. Jeho voľbu ovplyvnili výsledky astronomických pozorovaní (meraní) v Ban-

skej Štiavnici, v Bratislave, v Budíne a v Pešti. Keďže už v tom čase existovalo viac základných poludníkov, Samuel Mikovíni vyslovil požiadavku o potrebu dohody na univerzálnom nultom poludníku. V Bratislave na dunajskom nábreží je pamätná tabuľa s vyznačením bratislavského poludníka. Fotografický materiál z rekonštrukcie poludníka v roku 1997 možno nájsť v Geodetickom a kartografickom obzore, 49/91, 2003, č. 2, 3. a 4. str. obálky.

14. 9. 1763 – Mária Terézia vydala zakladajúcu listinu **Vysokej školy technickej a ekonomickej v Senci** pod názvom „**Collegium scientiarum politico-oeconomico cameralium**“ (známej ako Collegium Oeconomicum). S vyučovaním sa začalo v tom istom roku. Štúdium bolo trojročné. Nutnosť založenia „kolégia“ sa odôvodňovala tým, že v Uhorsku sa nikde nevyučuje meračstvo, mapovanie, mechanika, účtovníctvo, ekonomika a náuka o poľnohospodárstve, teda disciplíny veľmi dôležité pre hospodársky a verejný život. V zakladajúcej listine sa priamo uvádzalo, že všetky vyučovacie predmety treba vyučovať v nemeckej reči, preto na kolégium mohol byť prijatý iba abiturient, ktorý ovládal nemecký jazyk slovom i písmom. Keď 24. 6. 1776 oheň zničil budovu školy (Esterházyho kaštieľ) v Senci, kolégium sa s celým zariadením presťahovalo do Taty (Maďarsko), kde dostalo meno „Seminarium geometrarum“. Jozef II. však už v roku 1782 nariadil presťahovanie tohto seminára do Budína, kde sa 1. 11. 1782 otvorilo pod názvom „Institutum Geometricum“, patriace k budínskej univerzite, s viac technickým a geodetickým zameraním ako pôvodné kolégium v Senci.

18. 7. 1878 – bola na 1. kongrese v Paríži delegátmi siedmich zakladajúcich národných spoločností geodetov Belgicka, Francúzska, Nemecka, Španielska, Švajčiarska, Talianska a Veľkej Británie založená **Medzinárodná federácia geodetov – FIG** (Fédération Internationale des Géomètres, International Federation of Surveyors – FIG). FIG je medzinárodná mimovládna organizácia usilujúca sa o medzinárodnú spoluprácu pri meraní menších územných celkov a o technologický a metodický rozvoj v tých oblastiach geodézie, ktoré sú v službách národného hospodárstva jednotlivých členských štátov. Národná spoločnosť geodetov bývalého Česko-Slovenska bola členom FIG od roku 1927. Jeho nástupnícke štáty Česká republika a Slovenská republika sú členmi FIG od roku 1993.

1888 – rakúsko-uhorský Vojenský zemepisný ústav vo Viedni vybudoval, v rámci európskeho stupňového merania, na neporušenej celistvej skale (vybranej na základe geologického posudku) **základný nivelačný bod (ZNB) Strečno** (okres Žilina). V roku 1945 bol pri rekonštrukcii tunela Košicko-bohumínskej železničnej trate zničený, predtým v roku 1942 nivelačne prenesený na terajšie miesto. Pôvodný zostal iba trojdielny 2 m vysoký ochranný žulový pomník s latinským nápisom, ktorého preklad znie: „Hlavný pevný bod presnej nivelácie, vykonanej v Rakúsko-Uhorsku v súvislosti s európskym stupňovým meraním poludníkovým a rovnobežkovým. Zriadený v roku 1888.“ Bol referenčným (východiskovým) bodom jadranského výškového systému – Strečno. V súčasnosti je jedným z jedenástich ZNB štátnej nivelačnej siete Slovenskej republiky.

12. 8. 1938 – bol vládnym nariadením č. 164/1938 Zbierky zákonov a nariadení (Zb. z. a n.) realizovaný zákon č. 170/1937 Zb. z. a n., ktorým sa zriadila **Vysoká škola technická (VŠT) Dr. Milana Rastislava Štefánika v Košiciach**, ako prvá VŠT na Slovensku. Podľa zákona boli začiatkom školského roku 1938/1939 zriadené 3 oddelenia (inžinierskeho stavitelstva konštruktívno-dopravného; inžinierskeho stavitelstva vodohospodárskeho a kultúrneho a zememeračského inžinierstva). Prvým rektorom bol prof. PhDr. Jur Hronec (neskôr Dr. h. c., akademik SAV a DrSc.). VŠT však svoju činnosť v Košiciach prakticky ani nezačala. Po okupácii Košíc pôsobila krátko v Martine, kde 5. 12. 1938 začali prvé prednášky aj pre 16 poslucháčov zememeračského inžinierstva. V roku 1939 prešla VŠT do Bratislavy a podľa zákona č. 188/1939 Slovenského zákonníka zo dňa 25. 7. 1939 dostala názov Slovenská vysoká škola technická (SVŠT) v Bratislave a mala zriadených 6 odborov s dvanástimi oddeleniami. Treba poznamenať, že oddelenie zememeračského inžinierstva bolo zriadené hneď v školskom roku 1939/1940 v rámci odboru špeciálnych náuk. Vládnym nariadením č. 80/1951 Zb. zo dňa 2. 10. 1951 vznikli z odborov fakulty a oddelenie zememeračského inžinierstva sa stalo osobitným oddelením na Fakulte inžinierskeho stavitelstva (do školského roku 1953/1954 označovanej ako Fakulta stavebného a zememeračského inžinierstva). V školskom roku 1960/1961 vznikla Stavebná fakulta. Odbor zememeračského inžinierstva dostal v školskom roku 1967/1968 nový názov – odbor geodézia a kartografia. Od 1. 4. 1991 má SVŠT názov Slovenská technická univerzita v Bratislave.